Profeten fylder 93 år

Præsident Ezra Taft Benson, som her ses siddende ved sin fødselsdagskage, fyldte 93 år den 4. august 1992.

Præsident Bensons rådgivere i Det Første Præsidentskab var sammen med deres hustruer og medlemmer af De Tolvs Råd og deres hustruer til en sammenkomst om morgenen hos præsident Benson for at ære ham ved at synge fødselsdagssang for ham.

Præsident Benson tilbragte eftermiddagen og aftenen sammen med familien. Ved denne fest modtog han en buste af sig selv, som senere vil blive udstillet på BYU.

Præsident Benson modtog talrige fødselsdagskort og breve fra Kirkens medlemmer og heriblandt fra mange børn.

Da præsident Benson ikke kan besvare alle hilsener personligt, ønsker man hermed at gøre det gennem Kirkens blade.

Præsident Benson blev født den 4. august 1899 i Whitney i Idaho, som den ældste af 11 børn, som George T. og Sarah Dunkley Benson er forældre til. □

IMN

Præsident Ezra Taft Benson har tjent som apostel siden 1943 og som Kirkens præsident siden 10. november 1985. (Foto: Church News).

En uge i en anden verden

Omkring 250 EV'ere fra hele Skandinavien sammen om en uge i de svenske fjelde

Årets Special Nord, en konference for enlige voksne over 30 år, var i ordets egentligste forstand speciel. Kun nogle få af traditionerne fra de forrige år blev fulgt, tilsyneladende med stor succes, idet deltagelsen mindst var fordoblet i forhold til tidligere.

Det hele foregik i Härjedalen i Sverige, i et område omkring byen Hede. Deltagerne var indkvarteret i hytter, hvor alle moderne bekvemmeligheder fandtes.

En mangfoldighed af aktiviteter

Aktiviteterne var mangfoldige og frivillige. Der blev redet på hest i fjeldene, der blev vandret mange kilometer om dagen i de uvejsomme fjelde. Der var mulighed for at være med på bjørnesafari, bæversafari og spøgelsestur. Det må dog bemærkes, at man hverken mødte bjørne, bævere eller spøgelser.

En tur til Røros i Norge gjorde det muligt også at vandre under jorden i kobberminerne samt i den lille charmerende by. Turen til samerlejren havde samme kvalitet som ovennævnte safarier, der var nemlig ingen samere, men turen var smuk i sig selv, for naturen var meget seværdig.

Der var også mulighed for at lære at bage rigtig svensk tunnbröd og spise det med rigtig mysesmør. Desuden kunne man sejle i kano, følge tømmerets gang ned ad elvene, fiske eller blot gå på egen hånd rundt i den pragtfulde svenske natur og plukke blåbær og multebær.

Rideturen i fjeldene var en naturoplevelse af de sjældne. (Foto: VO).

Nogle af deltagerne ved velkomstmødet lørdag aften. (Foto: LVA).

Bjørnene og den våde natur

Skovene i Härjedalen er berømt for sine bjørne, og selv om ingen var så heldig at se en bjørn, så kan det være, at en bjørn var så heldig at se en af konferencedeltagerne!

– Man blev meget taknemmelig for sine gummistøvler på turene gennem den sumpede jordbund i et forsøg på at finde bjørne eller bævere, siger Eva Pallesen fra København.

Hun fortæller videre: – Vi så hverken bævere eller bjørne, men måtte nøjes med deres efterladenskaber og bosteder, da dyrene må have gemt sig godt væk,

Man oplevede naturen på nærmeste hold - der var udfordringer for de fleste. (Foto: MR).

når vi kom trampende i højt humør i grupper på 15-30 stykker.

– Det ville være dejligt at tage tilbage igen, for jeg fandt ud af, at min kondi måske slet ikke var så dårlig, som jeg troede, fortæller Emma Mathiasen fra Esbjerg.

– For nogle var det dog for kedeligt med tørre gummistøvler, så de fandt de våde huller, hvor selv ikke de længste gummistøvler kunne være med. Det var til stor morskab for vores guider, fortsætter Eva Pallesen.

Flere, især blandt danskerne, blev overrasket af naturens forskellighed og mangfoldighed. Emma Mathiasen fortæller en personlig oplevelse: – Jeg tror, at man deroppe kalder vandhullerne for danskerhuller. Bedst som man går og kigger efter træerne, blomsterne og fjeldene, står man svup med begge ben i vand til knæene. Det er en noget speciel oplevelse.

På hesteryg i fjeldene
Noget af det, danskere var stolte af, var da Oda Frederiksen fra Roskilde ward gennemførte den krævende ridetur i fjeldene. I henhold til hesteudlejerne var hun den ældste, de nogensinde havde haft med på en ridetur – og det var hendes første gang på hesteryg.

– Det mest spændende for mig, med mine 80 år rundet, var rideturen, fortæller hun. Jeg forventede nogle små søde heste og ikke de store heste, vi skulle ride på i det vanskelige terræn. Det var bestemt ikke som at ride i de danske skove, og to timer på hesteryg var meget lang tid, men det var en pragtfuld tur i denne storslåede naturs skønhed.

Det skal bemærkes at de gode og lydige heste ikke altid kunne gå på stier, men måtte ind mellem træer, ned i vandhuller og bække, trave i mudder og klatre op ad stejle fjelde og ned ad dem igen. Det var en oplevelse for livet.

Oda Frederiksen fra Roskilde. Oda var den ældste på hesteryg og gjorde et stort indtryk på guiderne. (Foto: LP).

På vildmarksturen blev der serveret renkød i mange variationer. (Foto: LVA).

Nogle af traditionerne blev holdt i hævd
Traditionerne som gallafest og vidnesbyrdmøde blev ikke tilsidesat. Gallafesten var i højeste grad præget af det lokale, idet der blev serveret tunnbröd med fisk fra områdets søer, renkød med enebærsovs og som dessert is med multebær. Og så blev der selvfølgelig danset hele aftenen. □

Lisbeth V. Andersen

Selv om benene var ømme gik dansen ivrigt. (Foto: JO).

172 på sommerlejr

Natur, mad og drikke og godt humør lyser ud af de unge piger fra Københavns stav. Foto: AD).

Alle unge i Kirken i Danmark havde i uge 31, sidste uge i juli, mulighed for at komme på lejr i Kirkens regi et eller andet sted i Danmark, og 172 unge og ledere fra alle steder i Danmark var på lejr enten i Korselitse på Falster, Gribskov i Nordsjælland, Morud ved Odense samt Fynshoved. Her er et udpluk fra de forskellige lejre:

KØBENHAVNS STAVS PIGELEJR PÅ FALSTER

I år foregik pigelejren ved Korselitse på Falster, hvor UP for en del år siden afholdt lejr. Lejren ligger utrolig smukt – i en skov – på en skrænt – lige ned til vandet. Det er en primitiv lejrplads, uden andre faciliteter end den skønne natur. Drikkevand blev hentet på en gård knap en kilometer derfra.

– Vi bestræbte os på, at lejren ikke skulle koste noget. Alle aktiviteter var lagt an på dette, Alle deltagerne medbragte selv mad, som var indkøbt på ward/grensbasis. Og det fungerede tilsyneladende rigtigt godt, siger søster Anne Dalsgaard, der var med som leder.

Piger og ledere, 49 i alt – ankom til lejren i højt humør, og gensynsglæden var oftest stor. Vejret levede dog ikke helt op til forventningerne – det var gråvejr og trist, men kun denne ene dag.

Næppe var teltene slået op, før bygerne væltede ned. Men pigerne tabte ikke modet pga. lidt vand fra oven. De fik ild i bålene på mange opfindsomme måder, og alle kunne spise sig mætte. På trods af vejret blev der alligevel arbejdet flittigt på lejrindretningen.

Lejrens tema, der blev præsenteret om aftenen, var: *At være en ven eller ikke – det er spørgsmålet!*

Det tog pigerne virkelig til sig i dagene, der gik. Selvfølgelig fik også alle en »hemmelig veninde«, og der blev ikke sparet på opmærksomhed til hende. Alle blev meget »begavede« – modtog søde breve, blomster, malede sten og betænksom hjælp, uden at det dog blev afsløret, hvem »den gode fe« var før sidste dag.

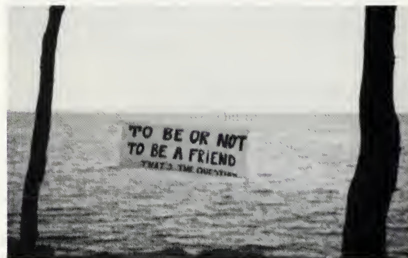
Det var dejligt at opleve grupper på 5-6 piger, der på trods af alders- og wardsgrænser hyggede sig med hinanden, snittede i træ, malede på sten, legede eller talte sammen.

Knob af lakridssnørre

– Vi bandt knob af lakridssnørrer, som først måtte spises, når knobene kunne laves i søvne. Det var vældigt motiverende. Der blev snittet skeer af træ, som dog ofte endte med at blive spisepinde. Vi lærte også at knytte og lave små æsker af papir. Malkekranse blev fremstillet af naturens egne materialer, selv om stoffet dog var medbragt hjemmefra. Forældrene glædede os meget ved at møde talstærkt op til forældreaftenen, fortæller Anne Dalsgaard.

Natløb med træt »spøgelse«

Der var 6 km til nærmeste forretning, men mange af pigerne gik gladeligt denne tur med ømme fødder og vabler for at få lidt is og slik. Alligevel var alle friske, da der skulle være natløb i skoven om aftenen.

Et tankevækkende spørgsmål: Er du en ven eller ikke, var lejrens tema. (Foto: AD).

Hele ugen var lejren præget af en fin venskabsånd. Pigerne sagde samstemmende, at det have været en god lejr. Nogle havde været lidt nervøse for at tilmelde sig, fordi der ikke var toilet og rindende vand, men latriner, spadeture, havbadning og vandhentning fungerede bare fint. slutter Anne Dalsgaard.

UM-SPEJDERLEJR FOR KØBENHAVNS STAV I GRIBSKOV

Mandag d. 27. juli ankom ca. 40 unge mænd og deres ledere til lejrpladsen »Ravnedal« ved Gribskov i Nordsjælland. Hurtig efter ankomsten forvandledes lejrpladsen til en myretue, alle havde travlt med at rejse telte og opbygge de nødvendige lejrfaciliteter.

Den næste dag fortsatte nogle af patruljerne med at opbygge lejrpladsen, medens andre slappede af og gik de ca. 2 km til købmanden i Mårum.

– Om eftermiddagen blev alle deltagere dog inddraget i opbygningen af lejren store attraktion, en svævebane. Den strakte sig fra et stort egetræ over en »kløft« og frem til selve lejren. Turen til startposten i egetræet tog adskillige minutter, mens selve svæveturen kun tog nogle få sekunder, men så var der virkelig også fart på, siger Jakob Andersen, der var med som leder fra Allerød ward.

Denne attraktion blev meget populær, efter at den var afprøvet af Thomas Lindhardt fra Allerød, og det hele havde vist sig at holde. Så de to næste dage stod svævebanen ikke stille. Alle måtte jo prøve den.

I Nephis fodspor

Onsdag morgen begyndte forberedelserne til torsdagens hike »I Nephis fodspor«. De unge og deres ledere måtte gennemgå tre forskellige workshops, der omhandlede emner, de kunne bruge på hiken.

– En af disse workshops handlede om, hvordan man klarer en hård vandretur, og hvilke fødevarer det ville være klogt at medbringe. Det gav inspiration til mange og diakonerne fra Allerød valfartede til købmanden for at købe mørk chokolade og rosiner. Nu skulle de nemlig være sikre på at klare den 16 km lange hike, fortæller Jakob Andersen.

Den gyldne spejderlilje

Denne aften afholdes lejrens første fireside med bål. Bål var noget ganske specielt, da det ikke havde været tilladt indtil denne dag på grund af tørke. Bålet var ganske lille, men vakte stor glæde – og glæden toppede, da Finn Lykkegaard fik overrakt »Den gyldne spejderlilje«, ja bifaldet kunne næsten ingen ende tage.

Torsdag kl. 10 var otte unge og deres ledere på vej gennem Gribskov for at finde 10 poster i skoven. De 16 km var virkelig en smuk tur gennem naturen. Nogle unge fra 1. og 3. ward følte endda trang til at gå lidt ekstra – og gjorde det også.

Ved ankomsten til den »nye« lejrplads begyndte aktiviteten straks. Der skulle opbygges bivuaker, og Slagelse benyttede lejligheden til en dukkert i den ildelugtende Esrum Sø. Andre unge fra 4. ward følte trang til at gå de 4 kilometer til købmanden i Nøde for at konstatere, at der var lukket.

Efter at have indtaget en dejlig aftensmad, vi ikke selv skulle lave, var der dømt afslapning. I hvert fald for de ældste deltagere! De unge deltagere havde travlt med diverse aktiviteter i skoven.

Fredag aften afholdtes vidnesbyrdmøde – og så var der igen bål – som der holdtes liv i længe.

Holder den? Jo, det gjorde lejrens svævebane, som tager sin begyndelse højt oppe i træet over venstre »målstolpe«. (Foto: DA).

Og faldet var stort!

– Nu var lørdagen kommet, lejren sang på sidste vers, alle patruljer pakkede deres sager for at komme hjem. Men ak, alle de brugte rafter var placeret på samme side af rafte-trekanten – og den væltede. Dermed var der lavet ekstraarbejde for deltagerne samt for de forældre, der var mødt frem, slutter Jakob Andersen.

Men med raske spejdere varede denne opbygning kun ca. 30. min. Nu var alle så klar til at tage hjemad, med erindringen om gode minder og nye venskaber.

→

Spejdere og ledere fra Københavns Stav på lejrpladsen »Ravnedal« i Gribskov i Nordsjælland. (Foto: DA).

Odense 2. ward, med Mette Køster som leder, tager en »slapper« (Foto: Ilskov).

Odense 1. ward er gået ombord i opgaven med at forberede maden. (Foto: Ilskov).

INDTRYK FRA ÅRHUS STAVS PIGELEJR PÅ FYN

– Mandag den 27. juli kl. 12 begyndte Århus Stavs pigelejr 1992 samtidig med en stor syndflod over Fyn. Så vi fik lov til at sætte vores telte op i silende regn – som rigtige pionerer, siger Amy Birk fra Odense 1. ward.

– Efter 2 timers »åben sejlads« holdt regnen endelig op, og vi kunne for alvor komme i gang med at bygge lejren op, tænde bål og tilberede vores aftensmad, men først blev vi sammenkaldt for at begynde lejren officielt.

– Her mødte vi lejrlederen Inge-Karin Ilskov og hendes assistent Birgit Larsen, som havde brugt megen tid på at forberede vores pionerlejr. På dette tidspunkt vidste vi ikke, hvad de havde planlagt, men det fandt vi ud af den næste dag, siger Amy.

Hvem sagde primitiv?

– Tirsdag havde Inge-Karin og Birgit planlagt, at vi skulle have en primitiv dag og leve mere som pionerer. Jeg kunne ikke forestille mig, hvordan vi kunne leve mere primitivt, end vi gjorde i forvejen, udover at tage et koldere bad end det, vi havde taget dagen før – hvis det var muligt! Men da vi hentede vores mad den næste dag, blev vi klar over, hvad primitiv virkelig betød. Hvedekerner skulle kværnes til mel, fløde kærnes til smør, honning i stedet for sukker og alt mulig andet, som jeg troede »blev født« i Brugsen, fortæller Amy med et glimt i øjet.

– Vi fik også gulerødder, kartofler og andre grønsager, men der var ingen kød, så vi blev hurtigt enige om, at pionererne måtte have været vegetarer, siger Amy. Så kom Birgit! Uheldigvis ikke alene, 8 høns og adskillige makreller holdt hende med selskab. Hønsene manglede deres hoveder, men havde alt andet. Som pigerne fra Esbjerg udtrykte det: »De havde stadig hår på!« (fjer). Efter at Birgit havde overbevist os om, at dette ikke var nogen spøg, men vores aftensmad, gik de sejeste af lejrens piger og ledere i gang med at tilberede vores måltid. Den aften var der utrolig mange vegetarer i lejren.

Natløb med stavspræsidenten

– Onsdag aften var som sædvanlig forældreaften, så det meste af dagen gik med forberedelser til denne. En af forberedelserne var at bygge et tårn, som vi kunne vise vore forældre. Til dette fik vi hjælp af Karl-Ove Ilskov. Mange hjalp til og resultatet blev et flot tårn, som kunne holde selv de tungeste af vore forældre. Efter at have fremvist vores underholdning omkring bålet, væltet os overdådigt i kage og taget afsked med

vores forældre, blev vi beordret i seng tidligere end normalt. Dette var dog ikke uden grund, fortæller Amy. Klokken var halv-et, da vores stavspræsident Carsten Larsen vækkede os for at tage UP-erne på natløb. Så »løb« vi rundt i ca. 1 1/2 time og forsøgte at finde både levende og døde poster. Næste dag torsdag var det en meget træt flok pionerer, der steg ombord på en meget primitiv bybus, sejlede nogle primitive både og så et yderst primitivt skuespil.

Vidnesbyrd kl. 6 om morgenen

– Fredag var vores sidste rigtige dag, vores hike-dag. Så steg vi igen op i en primitiv bybus og tog ind til Odense for at finde nogle poster. Det var ikke alle posterne, der blev fundet eller ledt efter, men nogle af de mest udhungrede pionerer følte sig tvunget til at besøge de lokale spisesteder, andre de lokale butikker og vandlande, indtil vi igen mødte Inge-Karin ved lejren, som havde tilberedt aftensmad til hele lejren. Den aften holdt vi for sidste gang hygge omkring bålet, hvor vi hørte hike-rapporter fra alle grupperne. Lørdag morgen stod vi op en time tidligere end normalt, kl. 6:00, for at holde vidnesbyrdmøde og på denne måde afslutte lejren med en god ånd. Derefter spiste vi morgenmad, pakkede lejren sammen og tog afsked med nyfundne venner. Dette var slutningen på endnu en vellykket lejr, i år Pionerlejren. Vi piger er Inge-Karin og Birgit meget taknemmelige for den tid, de bruger, så det er muligt for os at få sådanne oplevelser ... og jeg vil lige tilføje, at hvis det er sådan pionererne levede, så vil jeg gerne være pioner en dag, slutter Amy.

David Poulsen (Århus) og Benjamin Andersen (Odense 1) på en tør men dristig overnatning. (Foto: Ilskov).

DRENGENES SOMMERLEJR PÅ FYNSHOVED

Drengene i Odense blev hentet søndag nat mellem 0100 -0300. De var advaret om, at de skulle pakke alle deres ting for de ville blive hentet meget tidligt mandag morgen. De blev hentet i varebiler, så de ikke kunne følge med i, hvor de var.

Med kano til lejren

– Køreturen blev afbrudt af en kold morgentur et par kilometer rundt om Dalby Bugt, og så videre i bilerne. Senere blev de sat af og skulle padle i kano til lejren, hvor de ankom ved fem-tiden mandag morgen, fortæller Thomas Ilskov, der var med som leder.

Årets sommerlejr var i år givet til de enkelte ward, så de kunne holde deres egen sommerlejr. I Odense fik man et par forskellige henvendelser fra andre enheder om hjælp med sommerlejren. Og i løbet af mandagen samledes 34 spejdere fra Odense, Fredericia, Esbjerg, Herning og Århus.

Lejren lå på Fynshoved, omgivet af vand, så der var naturligvis mange vandaktiviteter, kanosejlads, katamaran-bygning, vandforhindringsbane og to spejdere, der på eget initiativ overnattede på en selvbygget platform 50 cm over vandoverfladen.

25 kyllinger og en ø

– Et af lejrens højdepunkter var, da vi slap 25 kyllinger løs på en lille ø lidt væk fra lejren. Så sendte vi drengene afsted på jagt. Alt blev anvendt som jagtredskaber – køller, knive, bue og pil, økser og de bare næver. Det var sjovt at se drengene komme tilbage med deres fangst og høre de vilde historier om, hvordan det var foregået. Da fangsten var i hus, skulle kyllingerne tilberedes og spises. Nogle blev stegt på panden, andre blev nedgravet i jorden i en polynesisk ovn, hvor de blev bagt i flere timer ved hjælp af nogle varme sten, fortæller Thomas Ilskov.

Udmærkelser uddelt

På forældreaftenen blev de drenge, som havde gjort sig fortjent til udmærkelser i Kirkens nye spejderprogram, hædret af stavens spejderleder, der personligt overrakte drengene deres belønningsmærker.

– Ud over en masse hygge, lejrarbejde og sol havde vi en rigtig god tur, slutter Thomas Ilskov. □

Daniel Held og Brian Riedel fra Odense 1 med dagens fangst til aftensmaden. (Foto: Ilskov).

Præsident Bensons hustru dør

Den 19. august afholdtes en begravelseshøjtidelighed for Flora Smith Amussen Benson, præsident Ezra Taft Bensons hustru. Søster Benson var 91 år gammel da hun, den 14. august, døde af naturlige årsager i sit hjem i Salt Lake City, Utah.

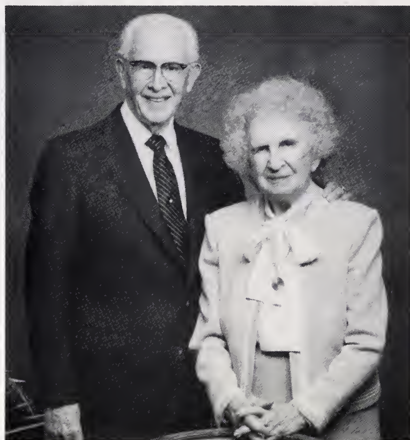
Hun mødte sin kommende mand, da de begge studerede ved Utahs landbrugsskole i byen Logan. De blev viet den 10. september 1926, i templet i Salt Lake City.

Søster Benson blev født den 1. juli 1901 i Logan, som det yngste barn af Carl Christian og Barbara McIsaac Smith Amussen. Hendes danske far blev en af Utahs første guldsmede efter at være rejst til Salt Lake City fra St. Louis, Missouri, i en oksetrukket kærre. Flora kendte dog aldrig sin far, der døde et år efter hun blev født.

Flora gik i skole i Salt Lake City, Logan og Californien før hun tog sin embedseksamen fra Brigham Young College i Logan og senere videreuddannede sig ved Utahs landbrugsskole.

Som ung var hun fuldtidsmissionær på Hawaii.

Den dag hun og Ezra Taft Benson blev gift, rejste de fra Salt Lake City til Ames i Iowa, hvor han skulle studere videre ved Iowa State University. Hans karriere som administrator inden for landbrugssektoren førte i 1939 familien til Washington, DC, hvor de boede i fem år. I 1953 vendte de tilbage til Washington, hvor de boede i de otte år, mens Ældste Benson tjente som Amerikas landbrugsminister under præsident Dwight D. Eisenhower.

Flora Smith Amussen Benson, som døde den 14, august 1992, var en trofast mor og en uvurderlig støtte til præsident Benson. (Foto: Busath Photography).

I 1943, ti år før udnævnelsen i den amerikanske regering, blev broder Benson kaldet til at tjene som medlem af De Tolvs Råd. I såvel kirkelige som regeringsopgaver støttede Flora sin mand ved at tage hovedansvaret for opdragelsen af deres seks børn. Efter børnenes opvækst var hun praktisk taget altid ved sin mands side under hans rejser verden rundt.

Da Kirkens præsident George Albert Smith bad ældste Benson tage til Europa ved slutningen af 2. verdenskrig for at lede Kirkens efterkrigshjælp til medlemmerne der, blev søster Benson hjemme og passede trofast hjem og familie. Hun skrev regelmæssigt og opmuntrende for at støtte sin mand og tog sig hengivent af deres små børn i de ti måneder han var borte.

Hun sagde engang, at hun ville have tolv børn, men »jeg besluttede mig for at nøjes med et halvt dusin særligt udvalgte«.

Hendes familie betød alt for hende. »Den bedste måde at opdrage børn på er ved at være sammen med dem så meget som muligt« har hun sagt.

Om sin hustru har præsident Benson engang sagt: »Hun har leget, sunget, grædt og studeret sammen med vore børn og trofast sørget for dem i alle ting. Hendes store tro kender ingen grænser. Når der opstår problemer, går hun altid til Herren i bøn – sædvanligvis sammen med familien og ofte alene sammen med dem, der er mest direkte involveret. Hun har indpodet et stærkt vidnesbyrd om evangeliet i alle sine børn og været mig en konstant kilde til inspiration.«

Adspurgt af en journalist om sin familie, svarede søster Benson: »Ingen forældre kan have seks børn der er mere loyale og trofaste mod Kirken og hinanden end vores. Dette og min mands kaldelse i kirken er min største belønning. Det er mit liv«.

Udfordringen ved at være ministerfrue overvældede aldrig søster Benson, som engang bemærkede: »De sociale forpligtelser i Det hvide Hus var krævende, men vi lod det aldrig gå ud over vore standarder eller vor familie.«

I Washington DC fik hun et godt ry blandt byens førende borgere for den ærværdige måde hun behandlede sine gæster på uden at servere spiritus, kaffe eller te, og uden at ty til kortspil som underholdning. Et år blev hun valgt til årets husmoder.

Under sin opvækst i Kirken tjente Flora i forskellige stillinger, og som voksen tjente hun i et hjælpeforeningspræsidentskab, var præsidentinde og bestyrelsesmedlem for Unge Piger og lærer i Primary og Søndagsskolen. Hun modtog en pris for kvindelighed fra Brigham Young University, en særlig udmærkelse fra Ricks College i Rexburg, Idaho, og i 1985 blev hun udnævnt til Årets Kvinde af en studenterorganisation bestående af SDH kvinder, som fremhævede hendes kærlighed til hjem og familie.

Søster Benson overleves af præsident Benson, to sønner, fire døtre, 34 børnebørn og 51 oldebørn. □

Church News

»Vandre i lyset«

Den 21. november 1992 indbyder vi alle unge piger i Kirken til at deltage i en verdensomspændende aktivitet, siger Unge Pigers præsidentskab på verdensplan. Denne begivenhed vil give hver eneste sidste dages hellige unge pige mulighed for at dele Kristi lys gennem tjeneste, for at føle et verdensomspændende søsterskab samt for at styrke de principper, der undervises i i Unge Pigers program. Denne aktivitet skal hjælpe med til at forme en livslang vane med at hjælpe andre. Unge Pigers symbol, som er faklen, er symbolet for denne aktivitet.

– Skriftens tema for denne verdensomspændende aktivitet for Unge Piger er: »Vandre i lyset« (Es.2:5; se også Joh. 1:7).

De unge piger bør sammen med deres ledere udvælge og deltage i en Kristus lignende aktivitet i deres samfund den 21. november. Planerne hertil bør lægges i god tid, siger Unge Pigers præsidentskab.

Fokuserer på tjeneste over for andre
Denne aktivitet vil indlede et år, som fokuseres på tjeneste, som allerede er en del af det personlige udviklingsprogram for unge piger. Om eftermiddagen eller aftenen den 21. november 1992 mødes de unge piger, deres forældre, ledere og præstedømmeledere efter aktiviteten i wardet eller staven til en festlig stund. Programmet vil fokusere på den glæde, som kommer gennem tjeneste samt opmuntre de unge piger til at dele deres lys med andre i løbet af det kommende år.

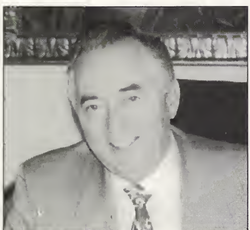
Skab en speciel aften, I altid vil huske
– Der vil under aftenens forløb blive vist en videopræsentation over temaet fra skriften. De unge piger kan med de lokale præstedømmelederes accept præsentere dette tema på mange måder f.eks. en sti med lys eller stjerner, lommelygter eller spejle. Der kan også anvendes flag eller bannere, men ikke levende lys, ved præsentationen.

Vi ønsker, at I, unge piger, vil deltage og opleve den symbolske betydning af jeres bidrag, når i deler jeres lys med andre, slutter Unge Pigers præsidentskab.

– Vi har i Århus Stav lagt denne begivenhed ud til de enkelte enheder, og vi ser frem til de gode ideer, som vil blive iværksat.
Vi ønsker fra stavens side, at I gennem denne aktivitet vil lære at tjene andre og få en udbytterig aften, siger søster Dorthe Larsen, som er førsterådgiver i Unge Piger i Århus Stav. □

Flemming Bo Pedersen

Den Danske Mission
1. august 1992

Præsident Alma David Anderson

Søster Carol Jean Anderson

Joseph Fillerup · Mitzi Fillerup

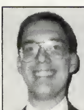

Odeen Andersen · LaZelle Andersen

Herschel Pedersen · Shirley Pedersen

Milo Price · Jeanine Price

Marriner Beckstead · Jean Beckstead

David Ahrens

Peter Albers

Jeppe Albertsen

Mark Andersen

Carl Anderson

David Scott Anderson

Robert Anderson

Jeffrey Anderson

Robert Bacon

Cade Baldwin

Michele Barton

Wilford Beesley

Jonathan Boyle

Sheila Broomhead

Joseph Burt

Aaron Bushman

Wayne Butler

Ulf Byskov

Jana Caldwell

Eric Call

William Camp

Elaine Chipman

Chris Christensen

Richard Christensen

Ryan D. Christensen

Shanna Christensen

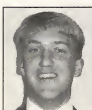

Susan Clapson

Clifford Conklin

Jennifer Cook

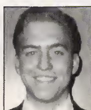

Matthew Cox

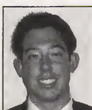

John Cummins

Scott Draper

Stephen Durtschi

Natalie Egbert

Richard Ferguson

Benjamin Flint

Carl-Frederik Fandell

Jennifer Fromm

Matthew Giles

Jenny Gillilond

Joson Grygla

Pamela Gustofson

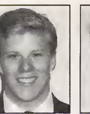

Jeffery Gutke

Joshua Halverson

Jardan Horris

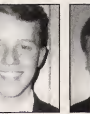

Donno Hendrickson

Denise Hiatt

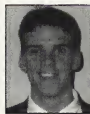

Dyoine Horlacher

David Horton

Janet Hutchings

Douglas Janes

Brion Janzen

Anthony Jeffers

Christopher Jensen

David Jensen

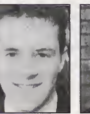

Craig Johnson

Steven Jones

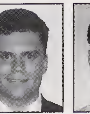

Skyler Jones

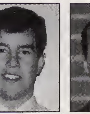

Teresa Jones

Jared Keiser

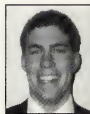

Thomas Klitgoard

Chris Lake

Tate LaPray

Charles Richord Larsen

Shane Larsen

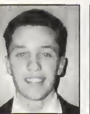

David Larson

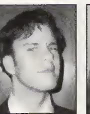

Aoron L. Lowrence

Deena Leavitt

Bradley Lindsey

Mary Ann Lloyd

John Long

Christopher Loveless

Lisa Madsen

Peter Madsen

Shone Mallard

LeNina Mosters

Timothy May

Caralyn Michelsen

Jennifer Miller

Alan Morley

David Norton

Glenn Nystod

Gary Olsen

David Page

Scott Peacock

Diona Pedersen

Shawn Rasmussen

Nathon Reading

Matthew Reed

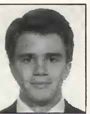

Bryon Robins

Jenny Rytting

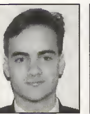

Chod Sanderson

Russell Scadden

Evan Schemm

William Seguine

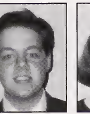

Derek Seword

Talmadge Shill

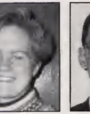

Abraham Smith

David Smith

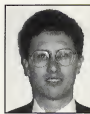

Jeffery Smith

Lane Smith

Heidi Southern

Cothryn Spencer

Thomas Stephens

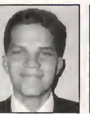

Esben Strodl

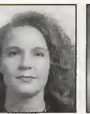

Mark Stubbs

Bruce Toit

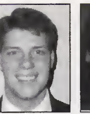

Jennifer Taylor

Ken Taylor

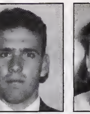

Matthew Taylor

Krystal Tolman

Michoel Victor

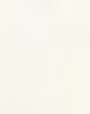

Dallan Walker

Christa Whitmer

Robert Wilhelm

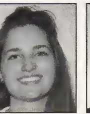

Kathleen Wimber

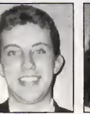

Brian Wolf

Ivan Wolthuis

Wayne Leland Workman

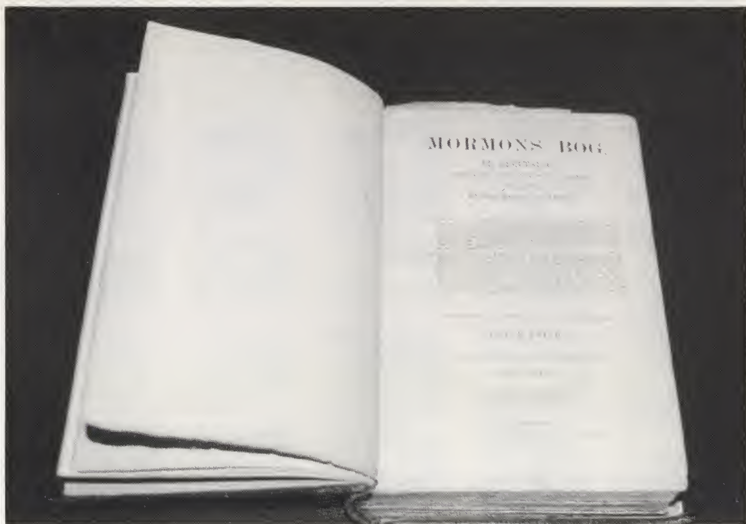

Jenee Wright

Cari Wyott

Dow Young

Marni Zohner

Heidi Zwahlen

I oktober måned i år er der 60.000 nye eksemplarer af Mormons Bog klar til Danmark, Norge og Sverige. (TD-foto).

Oversvøm jorden med Mormons Bog

Af Sv Aage Andersen

Præsident Ezra Taft Benson opfordrede ved generalkonferencen i oktober 1988 Kirkens medlemmer til at udbrede kendskabet til Mormons Bog ud over alle grænser.

I Fredericia læste søster Kaja Balleby profetens opfordring. Hun havde allerede delt eksemplarer af Mormons Bog ud til familie og venner i hele landet i de 3-4 år, der var gået siden hendes dåb i 1985. Undervejs havde naboer og bekendte i kvarteret, hvor hun havde slået sig ned, da hun blev pensioneret, også fået et eksemplar.

For at følge profetens opfordring, besluttede søster Balleby sig til at kontakte alle husstande i gaderne omkring sin bopæl, dvs. Fredericia inden for voldene.

Bad en bøn før og efter

Nogle gange sammen med én søster, andre gange med en anden, men for det meste alene gik hun i et par timer på hverdage ud for at forære Mormons Bog og pjecer væk, bære vidnesbyrd, invitere beboerne til at komme i kirke eller få besøg af missionærerne.

– Før jeg gik ud, fortæller søster Balleby, bad jeg til Gud i Jesu navn om, at Helligånden ville gå foran mig, ved min side og bag mig. Når jeg kom hjem igen, takkede jeg og bad om en velsignelse til alle, som jeg havde talt med – både til dem, som havde modtaget et eksemplar af Mormons Bog eller en pjece, og til dem, som intet ønskede. Jeg bad også for dem, som ikke var hjemme, og for dem, som ikke lukkede op for mig. Endelig bad jeg om Helligåndens vidnesbyrd til alle, som straks eller senere ville læse i skrifterne.

200 bøger uddelt

– Mange var utrolig flinke – mange mente, at det var godt, at nogen ville gå ud med et kristent budskab. Kun ganske få var negative.

– Jeg vil kraftigt opfordre andre til at gå ud to og to sammen en times tid hver uge for at prøve at få befolkningen i tale, der hvor du bor. Indtil nu har mit arbejde ikke båret synlig frugt, men kun Herren ved, hvad fremtiden bringer, slutter søster Balleby.

I denne omgang blev der uddelt godt 200 bøger og 180 pjecer. Søster Kaja Balleby er pensioneret sygeplejerske. □

Om slægtsforskning

I forbindelse med en reception på Det Danske Udvandrerarkiv i anledning af dets 60 års jubilæum, hvorunder bogen Danish Emigration to the USA blev præsenteret, fik jeg lejlighed til at møde Richard L. Jensen, som er professor ved Brigham Young University, Utah.

Nr. 37a	1	Henry Christian Gad	44	gift	København	by- og herredsfoged, husfader
		Ida Adolphine Bruun	35	gift	Nyborg	hans kone
		Mathilde Charlotte Gad	14	-	København	deres børn
		Julie Gad	12	-	do.	deres børn
		Urban Nicolaus Gad	9	-	do.	deres børn
		Oscar Gad	6	-	her i byen	deres børn
		Adolph Peter Gad	4	-	do.	deres børn
		Henry Christian Gad	2	-	do.	deres børn
		Emma Hoff	36	enke	Nyborg	husmoderens søster, pensioneret officers enke
		Claudius Theodor Hartnack	25	ugift	Århus	fuldmægtig
		Jens Wigh Heilesen	19	ugift	Voer Sogn	kontorist
		Niels Jørgensen	17	-	Mosbjerg S.	kontorist, fraværende på grund af sygdom
		Ane Jørgine Haslund	22	ugift	Frederikshvn	tjenestefolk
		Karen Marie Pedersdatter	25	ugift	Flade Sogn	tjenestefolk
		Ane Kirstine Møller	22	ugift	København	tjenestefolk
		Jens Christian Christensen	27	ugift	Understed S.	tjenestefolk

Folketælling 1. februar 1850 i Algade, Østre Rode, i Sæby i Hjørring Amt (Foto: JS)

Lokal kontakt anbefalet
Richard Jensen var gennem udvandrerarkivet i Aalborg blevet anbefalet at besøge Byhistorisk arkiv samt arkivar Jørgen Clausager i Sæby. Han var i Danmark for at undersøge hvilke bøger, skrevet for vores kirke, som det var værd at oversætte til engelsk. Han var allerede i gang med at oversætte bogen »O, du Zion i Vest, hvori en stor del nordjyder er omtalt.

Det var også blevet ham anbefalet at kontakte mig i forbindelse med sit besøg i Sæby.

Stor hjælp
Vi fik hurtigt arrangeret et besøg i Sæby Byarkiv.

Det blev derefter aftalt med byarkivaren, at Richard Jensen skulle fremsende sine ønsker, så ville Jørgen Clausager søge svarene op for ham og tilsende dem. De nordjyder, som er omtalt i Oh, Du Zion i Vest, ville han, Richard Jensen, gerne have kontrolleret i kirkebøger eller andet samt billeder og fotos af steder, som de kom fra, ville han gerne have stedfæstet og beskrevet. En af mulighederne for at gøre dette kunne være ved hjælp af det store fotoarkiv, som findes i Sæby, og som indeholder 50.000 billeder.

Vi håber herefter på et godt samarbejde i tiden fremover.

Damperen »L.N. Hvidt«, der sejlede på ruten København – Grimsby i 1857 og 1859, havde Frederick Gad som passager i 8. emigrationsgruppe. (Foto: JS)

»Byfoged Gads Søn fra Sæbye«
Den omhandlede bog, Oh, Du Zion i Vest, indeholder bl.a. et brev fra en P. C. Kragskov til J. C. A. Weibye, dateret i Provo City, Utah Territorium, den 1. juni 1858, og det indgår som et godt eksempel på, hvad vores forskning kan bruges til.

Brevet fortæller om P. C. Kragskovs rejse fra tiden, da han forlod Danmark, den 12. april 1857, indtil ankomsten til Salt Lake City den 13. september 1857 kl. 4 om eftermiddagen, hvorefter han rejste videre til Provo City.

Brevet indeholder en del navne på nordjyder, heriblandt »Byfoged Gads Søn fra Sæbye«. Han beskrives som »Haarskjærer og Barberer her i Byen.«

I Sæby Byhistoriske Arkiv fandt jeg med hjælp fra arkivar Clausager og ifølge oplysninger fra folketællingerne 1. februar 1850, at der på adressen, Algade 37A i Sæby boede en familie, bestående af husfaderen, by- og herredsfoged Henry Christian Gad, 44 år, født i København, og gift med Ida Adolphine Bruun, 35 år, født i Nyborg. Parret havde 6 børn i alderen 2-14 år.

Ifølge Kirkens slægtshistoriske Center i København blev Henry Christian Gad viet den 14. 1834 i Helligånds kirke i København til Ida Adolphine Bruun.

Ingen af byfoged Gads børn emigrerede, men Kirkens optegnelser viser navnet, Frederick C. H. Gad , (25 år) fra Danmark, født i 1831, som passager i Capt. Wm. Hodgetts oksetog, som gradvist ankom til Salt Lake City i perioden 10.-15. december 1856.

Denne immigrant må derfor være født 3 år, før byfoged Gad blev gift med sin Ida.

Om han så har været gift tidligere, eller han havde en søn uden for ægteskab, ved vi ikke – endnu! □

Rita Brix Gregersen
Frederikshavn Ward

En Bibel bliver til

Den 19. februar 1992 autoriserede Dronning Margrethe II den nye bibeloversættelse. Hermed var 16 års arbejde med at nyoversætte Bibelen afsluttet.

I store træk har proceduren gennem de seksten år set sådan ud: I 1975 holdt Det danske Bibelselskabs bestyrelse sit første møde om en ny oversættelse af Det Gamle Testamente. En oversættergruppe blev sammensat. Og da man sigtede på, at resultatet skulle blive en ny autoriseret bibel – dvs. dén bibel, der bruges i Folkekirken – skulle fremgangsmåden ved arbejdet godkendes af Kirkeministeriet.

Oversætterne var teologer fra hele landet. Deres opgave var at oversætte Det Gamle Testamente fra grundsproget hebraisk. Teologerne har fået støtte af bl. a. konsulenter i sprog og litteratur.

I 1986 blev det besluttet, at også Det Nye Testamente skulle nyoversættes. En oversættergruppe blev nedsat for at foretage oversættelsen fra Det Nye Testamentes grundsprog græsk. Denne gruppe har også haft støtte af konsulenter i sprog og litteratur.

Arbejdet er foregået ved, at oversætterne har »delt« Bibelen mellem sig, så der f.eks. var to om oversættelsen af hvert evangelium.

Oversættergrupperne afleverede manuskripter til redaktionsudvalg for henholdsvis Det Gamle Testamente og Det Nye Testamente. Her blev oversættelsen gennemgået vers for vers, rettet og ændret, hvorefter den blev sendt tilbage til oversætterne. De gennemgik påny teksterne og overdrog dem derefter til en ny gennemarbejdning i redaktionsudvalgene.

Først derefter var alt klart til udgivelse af prøveoversættelsen.

I 1977 indledtes udgivelsen af prøveoversættelsen af Det Gamle Testamente. Den første del, der blev udgivet, var Davids Salmer. De øvrige skrifter i Det Gamle Testamente blev udgivet efterhånden som prøveoversættelserne var færdige. De sidste skrifter udkom i 1989.

I 1989 udkom Det Nye Testamente samlet som prøveoversættelse.

Den ny Bibel, som afløser Bibel-oversættelserne fra 1931 og 1948, ses her i de mange forskellige udgaver. (TD-foto).

Til høring blandt folket
Bibelselskabet har været forpligtet til at udgive prøveoversættelser, for at hele den danske befolkning kunne få mulighed for at tilkendegive sin mening om oversættelsen.

Ialt er der kommet omkring 1000 breve med reaktioner på prøveoversættelserne. Reaktionerne er kommet fra såvel mennesker, der har sendt kommentarer på eget initiativ, som fra særligt udvalgte lektører. Lektørerne udgør en bredt sammensat gruppe af mennesker med meget

forskellig kirkelig, teologisk og faglig baggrund.

Efter høringsperioden er de indkomne bemærkninger og ændringsforslag gennemarbejdet i to revisionsgrupper for henholdsvis Det Gamle Testamente og Det Nye Testamente.

Efter at revisionsgrupperne har gjort deres arbejde, er de reviderede prøveoversættelser sammen med eventuelle tvivlsspørgsmål fra grupperne sendt videre til en revisionskomité.

Revisionskomiteen består af sytten medlemmer fra de fleste kirkelige retninger i Danmark. Komiteen har drøftet og besluttet oversættelsen af de steder i Bibelen, som spiller en vigtig teologisk rolle.

Den 19. februar 1992 autoriserede Dronningen med sin underskrift Den Nye Bibel.

Hvilke udgaver?

Herefter startede produktionen. Og den 8. november 1992 vil den færdige Bibel blive præsenteret for offentligheden.

Ialt 6 forskellige udgaver vil der være at glæde sig over. En luksusudgave, en standardudgave, en lommeudgave, en billigbogsudgave (kr. 100,-), en bibel for børn og unge illustreret af Esben Hanfelt Kristensen, en bibel illustreret af Bodil Kaalund, foruden et nyt testamente til skole og konfirmander med ca. 150 billeder fra verdenskunsten, herunder både gammel og helt moderne kunst, et nyt testamente i lommeformat samt fire enkeltevangelier.

Længe ventet bibel

Her i året for Danmarksbegivenheden: En nyoversat bibel! er det værd at erindre sig, at danskerne ikke siden Christians VIs bibel fra 1740 har haft en bibel, hvor Det Gamle Testamente og Det Nye Testamente har været oversat samtidigt.

I de senere udgaver har Det Nye Testamente og Det Gamle Testamente været oversat på forskellige tidspunkter, og oversættelserne har derfor ikke være indbyrdes harmoniske med hensyn til sprog og stil.

Oversætterne har ialt brugt mere end 100.000 timers arbejde på Den nye bibel.

Titelbladet til Christian VI's Bibel fra 1740, der var den sidste samlede Bibel-oversættelse. Nu kommer den næste samlede oversættelse mere end 250 år senere. (TD-foto)

Dronning Margtethe, der har vist stor interesse for nyoversættelsen, ses her sammen med Bibelselskabets ledelse. (TD-foto).

Hvad er Kirkens holdning?

Hvilken oversættelse af Bibelen, de hellige kan anvende, er normalt baseret på, at Kirken accepterer brugen af den almindelige brugte bibel i landet.

Denne holdning er derfor ikke en godkendelse af oversættelsen, men snarere en accept af det forhold, at vi sammen med det øvrige samfund her har et fælles udgangspunkt.

Stikprøver i nyoversættelsen viser, at denne flere steder er nærmere Joseph Smiths Oversættelse end de hidtidige oversættelser fra 1931 og 1948.

Og den hidtidige oversættelse er, i forhold til King James-udgaven, som Kirken bruger på engelsk, ofte mere præcis og forklarende, hvilket bl.a. har vist sig i oversættelsen af seminar- og institutmaterialer, hvor mange forklarende og korrigerende afsnit kan udelades, da den danske tradition for bibeloversættelse bygger på oversættelse fra de ældste kendte grundtekster på græsk og hebraisk.

Joseph Smith om bibeloversættelser

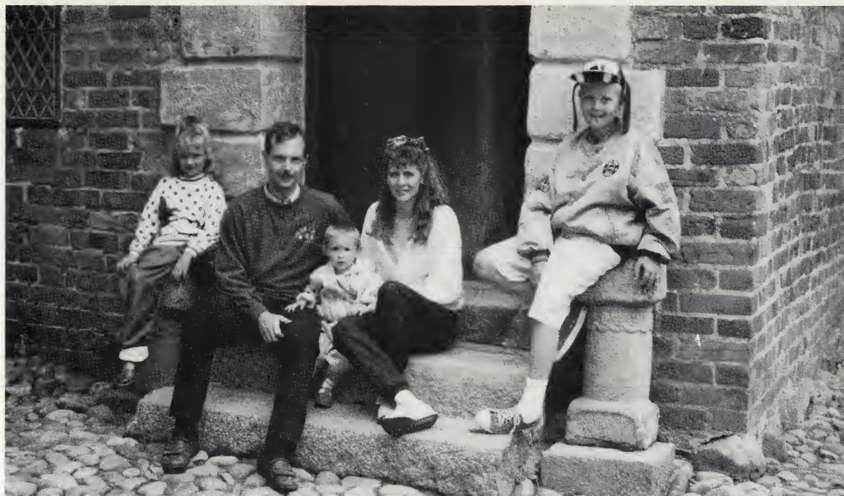
Joseph Smith anså den tyske bibel, som den bedste bibeloversættelse, og den var oversat efter samme principper, som de danske bibeloversættelser.

»Jeg har en gammel udgave af Det Nye Testamente på latin, hebraisk, tysk og græsk. Jeg har læst den tyske og finder, at den er den mest (nærmest) korrekte oversættelse og svarer nærmest til de åbenbaringer, som Gud har givet mig de sidste fjorten år« (Profeten Joseph Smiths Lærdomme, s. 421.).

Men som altid, gælder dette råd: Når du studerer skriften, og som her nu den nye bibeloversættelse, så bed, sammenlign med vore øvrige skrifter, og sidst men ikke mindst, følg Åndens vejledning, for som profeten Joseph Smith siger:

»Jeg takker Gud for, at jeg har fået denne gamle bog, men jeg takker ham endnu mere for Helligåndens gave« (Profeten Joseph Smiths Lærdomme, s. 422). □

Flemming Bo Pedersen

Henrik og Hanne Olsen sidder her med deres børn Christina, Morten og Jesper. (Foto: HO).

Politimand – ny biskop

Henrik Olsen er den nye biskop i Københavns 1. Ward. Henrik Olsen afløste den 10. maj 1992 Lars Lundahl, der nu er blevet medlem af højrådet i Københavns Stav.

– Det er en kæmpeopgave at være biskop; opgaven er på en måde uendelig, for der er hele tiden noget nyttigt, man kan kaste sig ud i, siger den nye biskop Olsen.

Bred erfaring i Kirken

Biskop Olsen er 34 år og gift med Hanne (Korsgaard), og de har tre børn – Jesper på 10, Christina på 7 og Morten på $1^1/_2$ år. Henrik er vokset op i Kirken, som den ældste af Eika og Verner Olsens fire børn.

– Mine forældre mødte Kirken i Helsingør, da jeg var dreng, så jeg nåede lige at blive døbt som 8-årig, fortæller Henrik. Jeg er vokset op i Kirken i København og var på mission i Tyskland i Hamburg-missionen fra 1977-1979.

Henrik Olsen har en bred kirkeerfaring, der spænder fra at undervise i Primary og Søndagsskolen over stillinger som missionsleder og kvorumspræsident og de seneste seks år som stavssekretær i Københavns Stav.

Præstedømmet skal fungere

– Jeg er heldig at have to gode rådgivere, som varetager alle rutineopgaverne og vejleder organisationerne. Michael Olsen er 1. rådgiver, og Hans Hall er 2. rådgiver. Da vi som et nyt biskopråd satte os ned, blev vi enige om, at vi vil satse på at få præstedømmekvorummerne til at fungere. Hvis præstedømmet lever op til det, de skal, vil alt andet blive løftet – det vil sprede sig som ringe i vandet, udtaler biskop Olsen.

– Vi har i år døbt 10 indtil nu i Københavns 1. Ward, og årets mål var 12, så vi må snart sætte et nyt mål, siger den nye biskop glad.

Hussalg

– Jeg har de sidste 4 år sat hus i stand, og nu bliver børnene større, så vi havde valget mellem at udvide eller købe noget andet. Vi valgte at sætte huset til salg, og tre dage efter blev jeg kaldet som biskop. Nu ville jeg slet ikke få tid til at arbejde så meget med huset.

– Ejendomsmarkedet er meget stille i disse år, og vi tror, at vi blev velsignet, da huset blev solgt allerede efter to uger – to dage, før jeg blev opretholdt som biskop.

– Jeg tror, det bliver en hård tid som biskop, men samtidig også en meget velsignet tid, siger biskop Henrik Olsen. Jeg har aldrig stræbt efter lederkaldelser, men jeg er selvfølgelig lydig, når en sådan kaldelse kommer.

Henrik Olsen arbejder i det civile ved Gladsaxe Politi, hvor han for tiden er beskæftiget med almindelig patruljetjeneste. □

Sv Aage Andersen

Orgelreparatør ny grenspræsident i Skive

Ældste Milo Price afløste den 3. maj 1992 bror Verner Jensen som grenspræsident i Skive. Ældste Price kom på mission sammen med sin kone, Jeanine, i oktober 1991, og de har boet i Skive, siden de kom til Danmark.

Det nye grenspræsidentpar kommer fra Twin Falls i Idaho, hvor ældste Price har repareret orgler. Han har bl.a. i 6-7 år ført tilsyn med orglerne på Ricks College, som har det næststørste pibeorgel i området (kun overgået af Tabernaklets orgel i Salt Lake City).

Ældste og søster Price er glade for at være på mission i Danmark. Søster Price har haft lidt svært ved at tale dansk, men nu går det bedre.

Mange slægtninge i Danmark

Den nye grenspræsident fortæller, at han var på mission i Danmark i perioden 1948-1951, hvor han tjente i Ålborg, Hjørring og Esbjerg.

Da hans mission var forbi, fik han af missionspræsidenten lov til at blive nogle måneder i København, hvor han søgte sin slægt på arkiverne og udenfor. Det lykkedes over al forventning, for i løbet af to måneder fandt han frem til 200 levende slægtninge.

3 dåb i Skive

– Skive er en lille gren, men vi har nogle meget gode og meget venlige medlemmer i grenen, fortæller ældste Price. Vi er normalt omkring 30 om søndagen, men tilstedeværelsen er på vej op.

Det nye grenspræsidentpar i Skive, ældste Milo Price og søster Jeanine Price. (Foto: MP).

Udstillingen med en tepee vakte stor interesse på gågaderne i Viborg og Skive. (Foto: MP).

– Vi har tre nye medlemmer, der er blevet døbt i 1992, som alle er aktive. Vi ønsker at arbejde på at få flere døbt, siger grenspræsidenten, og at hvert eneste medlem har en stilling i Kirken.

– Et andet område, vi fokuserer på, er tempelbesøg. Vi ønsker, at alle medlemmer med en tempelanbefaling kommer til templet, og vi får en hel del med på tempelturen sidst i august måned, nævner ældste Price.

Tidligere informationschef bygger tepee

Den nye grenspræsident har i en periode på 12-13 år været informationschef i sin stav i Idaho og arbejdet med at bringe Kirken og dens aktiviteter i de lokale medier. Den erfaring kan også bruges i Danmark.

– Vi har her i Skive lavet en udstilling med en tepee, beretter ældste Price med begejstring. I begyndelsen af august brugte søster Price og jeg og de to ældster i Viborg denne udstilling på gågaden i Viborg. Hvis et missionærpar uddeler 20-30 eksemplarer af Mormons Bog på en uge, regnes det for meget flot her i Danmark. På to dage uddelte vi 87 eksemplarer i Viborg, og senere samme uge uddelte vi 13 på gågaden i Skive. Vi er meget begejstrede over at nå 100 eksemplarer på så kort tid, og nu bygger vi videre på de mange åndelige oplevelser på gågaden, slutter ældste Price. □

Sv Aage Andersen

Velkommen til Slagelse gren

Добро пожаловать в Слагелсе

Igor Burtsev, Alla Burtseva, Valerij Perkov, Sergej Lapa, Tom Ahlmann, Roman Grishin og Natalja Lapa er den russiske søndagsskole i Slagelse. (Foto: TA).

Det sker ikke sjældent, at et vidnesbyrd må oversættes fra engelsk til dansk ved et af vore møder.

I Slagelse er man imidlertid blevet vant til at få oversat fra russisk til dansk, og har derved erfaret, at vidnesbyrdene og Ånden er den samme, ligegyldig hvilket sprog det bliver udtrykt i. I et års tid har der eksisteret en russisk søndagsskole i Slagelse bestående af seks faste elever og af og til også russiske eller russisktalende gæster.

Tingene har udviklet sig hurtigt siden grenspræsident Finn Lykkegaard bad missionsleder Tom Ahlmann om at undervise i en speciel søndagsskoleklasse, da et russisk asyl-ægtepar, der netop var blevet døbt, var flyttet til grenen.

Ateist blev mormon
Broder Ahlmann er uddannet i russisk ved Århus universitet og arbejder til daglig som free-lance oversætter og aftenskolelærer i russisk. Snart blev klassen udvidet med endnu et tilflyttet ægtepar, og sidenhen med to mandlige undersøgere, der senere blev døbt ved det første dåbsmøde i Danmark, der foregik udelukkende på russisk.

Søster Alla Burtseva, der er uddannet lærerinde, husker med et smil, at hun fik højeste karakter i en afhandling om Ateisme under sine studier. Hun tilsluttede sig Kirken for lidt over et år siden sammen med sin mand, Igor Burtsev, der er anæstesiolog. Ved et nyligt besøg i Danmark deltog broder Burtsevs moder også i klassen og blev derefter undervist og døbt, inden hun vendte tilbage til Ukraine, hvor hun arbejder som professor i børnesygdomme. Parrets lille søn gør, hvad han kan for at forstå, hvad der foregår i primary, der jo foregår på dansk, og finder trøst i sin legekammerat, Tanja, der er datter af det andet russiske ægtepar, kirurgen Sergej Lapa og hans hustru Natalja, der er har en russisk lægeuddannelse i alternativ medicin. Klassens øvrige deltagere er broder Valerij Perkov, der ejede sit eget autoopretterfirma og broder Roman Grishin, der arbejdede som empressario i Moskva.

I søndagsskolen undervises der efter *Håndbog i evangeliske principper*, der foreligger på russisk, og af skrifterne anvendes især Mormons Bog og Bibelen, som ligeledes forefindes på russisk, hvorimod Lære og Pagter og Den kostelige Perle anvendes på engelsk, med løbende provisorisk oversættelse, da de først er færdige til udgivelse på russisk om ca. to år, ifølge Translation Department i Salt Lake City.

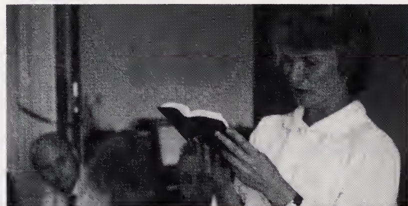
Den russiske tradition tro mangler diskussionerne i klassen dog hverken gejst eller entusiasme.

Fire af klassens medlemmer har modtaget deres patriarkalske velsignelse, som er blevet oversat til deres modersmål, og alle fire brødre bærer nu præstedømmet, hvilket rent praktisk betyder, at Københavns Stavs præstedømmemøder i det sidste år har måttet simultantolkes til russisk.

Seminarklasser på russisk
Efter sidste præstedømmemøde i Københavns Stav henvendte Danmarks regionale koordinator for kirkens uddannelsessystem, broder Jens Kristoffersen sig til brødrene og forklarede, at kirkens seminarmateriale nu forelå på russisk og tilbød, at der blev oprettet en specialklasse i Slagelse, således at de nye søskende kunne nyde glæde af disse materialer også. Tilbuddet blev accepteret med taknemlighed, og efter konsultation med grenspræsidenten blev det besluttet at føre planen ud i livet.

Vore nye søskende har hver deres historie, der har bragt dem væk fra deres hjemland og placeret dem i et fremmed land i en for dem ukendt kultur, men fælles for dem er, at de hver især, i deres landflygtighed, har fundet Guds sande evangelium og bevidst er begyndt at arbejde på at komme tilbage til deres himmelske Fader. □

Carsten Gram

Søster Lapa læser et skriftsted højt fra Bibelen. (Foto: TA).

Forenklet undervisningsplan

Større fleksibilitet i enhederne og større åndelighed hos den enkelte er målet med de nye ændringer i Kirkens undervisningsplan. (TD-foto).

I løbet af sommerferien modtog lederne i stave, ward og grene informationer om en ny, forenklet undervisningsplan, som træder i kraft fra januar 1993.

Planen skitserer det undervisningsmateriale, der er tilgængeligt for medlemmer til brug i hjemmet og i Kirken.

Områdepræsidentskabet skriver i et følgebrev: »Vi opmuntrer jer til at studere dette materiale grundigt for at få en fuldstændig forståelse og indsigt i de muligheder og velsignelser, der kommer, når vi enkeltvis eller som familie fokuserer vores studium på skrifterne.«

Undervisning i hjemmet
Materialet gengiver en liste over materialer, som er til rådighed for de enkelte hjem, idet der fokuseres på skrifterne og de levende profeters ord.

Fleksibilitet i Kirkens undervisning
For Kirkens vedkommende åbner den nye plan for større fleksibilitet med hensyn til antal af klasser. I den fuldt udbyggede fase (»fase 3«), som vil være til rådighed i Danmark fra nytår, undervises der i Primary kun i tre forskellige kurser. Antallet af børn vil så afgøre, om man skal nøjes med tre klasser. Eller flere, hvis der bliver mere end 6-12 børn i hver klasse. Eller færre, hvis man måske kun er 6 børn i hele Primary. Men uanset antal af klasser, er der altså kun de samme tre lektiehæfter at vælge imellem.

En tilsvarende forenkling sker i de øvrige organisationer. I Søndagsskolen opdeles de unge i 2 grupper (12-13 og 14-18), og de 14-18 årige undervises i samme materiale som voksne medlemmer.

I Aronske Præstedømme og Unge Piger sker der følgende: Diakoner, lærere og præster bliver undervist ud fra det samme lektiehæfte, og de unge kan undervise i nogle af lektierne. Tilsvarende sker hos de Unge Piger.

Spørg dine ledere, hvis du som organisationsleder eller lærer ikke har fået listen over tilgængeligt materiale (»Undervisningsplan for enheder i fase 3«).

Vil øge åndeligheden
Vi har spurgt nogle ledere om deres umiddelbare reaktion på den forenklede undervisningsplan:

– Det passer os fint i et lille ward. Jo flere forenklinger, desto bedre. Det er godt både økonomisk, pladsmæssigt og organisatorisk. Og resultatet bliver, at vi får nemmere ved at få det væsentlige frem i evangeliet. Det vil øge åndeligheden. mener Kim Holst, der er biskop i Kbh. 2. Ward.

– Jeg ser planen som et led i en udvikling, der har været i gang nogle år. Der tages hensyn både til nye og gamle medlemmer. Og der fokuseres på standardværkerne som essensen i evangeliet, siger Carsten Larsen, stavspræsident i Århus Stav.

En spændende udfordring
– Det bliver nok en udfordring, hvor børn fra 4-7 år skal undervises i samme klasse. Og det vil også være spændende at se, hvordan lærerne vil klare opgaven at skulle undervise fra samme lektiehæfte hvert andet år. Men det positive er jo, at der kræves færre lærerkræfter og lokaler, og de sparede ressourcer vil nok blive brugt på at gøre mere ved reaktivering, missionering etc, mener Søs Gram, primarypræsidentinde i Kbh. Stav.

– Der var glædelig reaktion på wardrådsmødet, da vi fremlagde den nye plan, fortæller biskop Keld Poulsen i Ålborg Ward. Den gør det jo lettere at håndtere, også i et stort ward. Og selvom vi voksne får de samme lektier igen efter et par år, vil der altid være nye facetter og dybder i forståelsen, fordi vi udvikler os hele tiden.

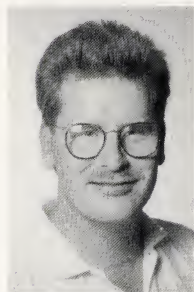
– Fint. Det kører allerede sådan her hos os, fortæller ældste Herschel Pedersen, der er grenspræsident i Nykøbing F. Gren.

Formålet
Instruktionen til præstedømmeledere om den ny undervisningsplan siger lidt om formålet med vores kirkegang som helhed:

»Ved kirkemøder kommer medlemmerne sammen for at tilbede Herren, forny deres pagter, lære af hinanden, studere skrifterne, bære vidnesbyrd, styrke hinanden og udveksle erfaringer i evangeliet.« □

Helge Nørrung

Hvordan inspirerer og motiverer man sine børn?

John Hendriksen, Horsens Gren. (Foto: JH)

Vis anerkendelse

På mange områder er små børn ikke anderledes end vi voksne. Børnene nyder at blive komplimenteret. De nyder mors og fars anerkendelse. På trods af at vores piger kun er henholdsvis 4 måneder og 23 måneder, så ses dette tydeligt.

Vores 4 måneder gamle datter forstår måske ikke betydningen af ordene, men tonen bag ordene og den mimik, vi nu engang har, når vi roser, får helt tydeligt Marlene til at gøre den ting igen, som fremkalder en sådan respons hos mor og far. Derved lærer hun nødvendige færdigheder og udvikler sig.

Simone på næsten 2 år er anderledes bevidst om tingene, men også hun ønsker anerkendelse. Den giver vi, og opmuntrer hende til at udfolde sig så ofte, som hun viser blot det mindste initiativ. Vi lader Simone hjælpe, hver gang hun viser tegn til det – dække bord, tørre borde af, feje, slå græs osv., og så roser vi hende og roser og roser.

Da børnene i vores børns alder kopierer det, vi gør, må vi gøre de ting godt, som vi har med at gøre. Når vi så lader børnene hjælpe, udvikler de sig i den rigtige retning. □

John Hendriksen
Horsens Gren

Giv børnene evangeliske oplevelser i hverdagen

Vi prøver at inspirere og motivere vores børn til at bruge evangeliet i hverdagen ved at give dem oplevelser, de kan huske og forstå.

Vi har et stort vidnesbyrd om, at det hjælper at bede til Gud. Han er altid villig til at hjælpe os – og det ved vores børn.

Inge Mølholt
Frederikshavn Gren

Ros og hjælp

Min hustru og jeg købte et nyt klaver for mange år siden, mens vore børn var helt små. Det var ikke uden offer, for vi syntes ikke, vi havde råd til det.

Det er en af de bedste investeringer, vi har foretaget. Alle vores 5 børn har fået klaverundervisning. Andreas er blevet rigtig god, og spiller bl.a. til koret og præstedømmemødet.

Med hensyn til uddannelse opmuntrer vi vore børn til at få god uddannelse ved at vejlede dem til at sætte sig mål om, hvad de vil uddanne sig til, og så er det bare at gå igang for fuld musik.

Vi forsøger at være tålmodige, selv om karaktererne en gang imellem er lidt lave. Det sker også, at jeg sætter mig ned og vejleder mht. løsning af matematik- eller fysikopgaver osv. Det afgørende er at opmuntre, ikke at nedvurdere.

Et klap på skulderen og et opmuntrende ord kan være som balsam for en træt og anstrengt hjerne.

Johannes Vestbö
Ålborg Ward

Johannes Vestbö sammen med sønnen Daniel. (Foto: JV)

Kort sagt

- Ros og hjælp
- Giv børnene evangeliske oplevelser i hverdagen
- Vis anerkendelse